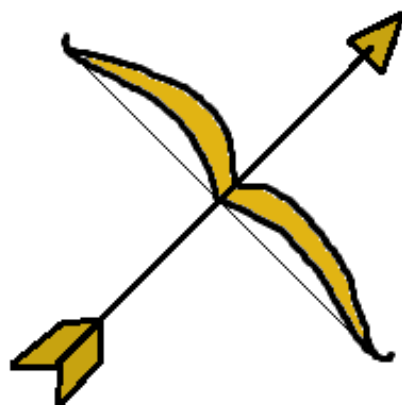

ROZLETY

časopis

školský

2016/2017

číslo 3

Základná škola Andreja Sládkoviča Sliac

Vydáva: Základná škola Andreja Sládkoviča, Sliac

jún 2017

Redakčná rada: Tomáš Janešík, Tereza Pápežová,

Hanah Teremová, Tereza Cagáňová, Kristína Orságová, Natália Potančoková

Za časopis zodpovedá: Mgr. Elena Plichtová

Titulná strana: Dominika Michaláková, bývalá žiačka školy

Zo života našej školy

Deň Zeme

Tohtoročný sviatok našej planéty Zeme sa u nás niesol v znamení viacerých zaujímavých podujatí. Každý sa na ňom pričínal svojou aktivitou.

Už v marci sme postupne začali s tvorbou vlastného kúska zeme – budúcej školskej záhrady. Sprievodným podujatím bola tiež výsadba 21 ovocných stromov, o ktoré sme sa začali starať. Žiaci 9. ročníka si zas pre svojich spolužiakov pripravili rozhlasovú reláciu o tomto jedinečnom sviatku roka. Každá trieda ďalej vytvárala vlastnú súčasť spoločného ekomesta formou originálnych modelov eko-domov, eko-školy, eko-parku, eko-ihriska, eko-záhrady, eko-nákupného centra, eko-sídliska či eko-kina. Vyvrcholením osláv bol však 21. apríl 2017, kedy sa naša škola premenila na pestrofarebné stanoviská – plné zaujímavých osobností a pútavých informácií.

Bedmintonový turnaj

V športovej hale v Sliači sa uskutočnil celoslovenský bedmintonový turnaj Grand Prix C.

Na turnaji sa zúčastnili žiaci a žiačky našej školy - Janka Raniaková, Dominika Ďurčíková, Hana Zelinová, Nina Čunderlíková, Michaela Greifová, Matej Šoóš, Alex Išteneš. Medailové umiestnenie dosiahli Matej Šoóš - 2.miesto v kategórii U 13, Dominika Ďurčíková - 3.miesto v kategórii U 17 a Janka Raniaková 3.miesto v kategórii U 15. Blahoželáme.

Erik Bartoš, žiak 9.B triedy, bol nominovaný do reprezentačného družstva Slovenska v bedminton. Hráči sa zúčastnili na medzinárodnom turnaji v chorvátskom meste Opatia. Dosiahli pekné medailové umiestnenia. Gratulujeme.

Slávik Slovenska 2017

16. mája 2017 sa vo Zvolene uskutočnilo okresné kolo 27. ročníka celoštátnej súťaže v interpretácii slovenskej ľudovej piesne Slávik Slovenska 2017. Našu školu vzorne reprezentovali víťazi školského kola Aneta Justína Jarotová z 2. A a Pavlína Púpalová z 8.B triedy.

Pavlína Púpalová 3. kategórii získala v silnej konkurencii 2. miesto. Pavlínke srdečne blahoželáme, prajeme naďalej veľa úspechov.

Bylinkové kútiky - vyhodnotenie

Kolégium ZELENEJ ŠKOLY v tomto školskom roku vyhlásilo súťaž O najkrajší bylinkový kútik triedy. Dňa 26. 4. 2017 boli bylinkové kútiky vyhodnotené v niekoľkých kategóriách:

I. kategória 3. a 4. ročník: 1.miesto: 3.A a 4.B

2.miesto: 4.A

3.miesto: 2.B

II. kategória 5. a 6. ročník: 1. miesto: 5.A

2.miesto: 6.A

3. miesto: 5.B

III. kategória 7. 8. a 9. ročník: 1.miesto: 8.C

2.miesto: 8.B

3.miesto: 7.B

Do súťaže sa nezapojili triedy 7. A a 9. B.

Vít'azom blahoželáme a všetkým zapojeným do súťaže ďakujeme za dopestovanie byliniek.

Školská záhrada nám rozkvitá

Aj vďaka výdatnej podpore rodičov a priateľov našej školy sa vytúžená školská záhrada posunula o krok dopredu.

V sobotu 20. mája 2017 vyše 50 rodičov, detí, učiteľov a dobrovoľníkov strávilo príjemný slnečný deň v tvoriacej sa školskej záhrade v rámci projektu Záhrada, ktorá učí (s podporou OZ Živica a Mesta Sliach). Celodenná brigáda prebiehala na 5 stanoviskách. Účastníci vysádzali kvetinové záhony trvaliek, letničiek a skalničiek, ovocných kríkov, okrasných drevín a stromčekov. Budovali jazierko s vodnými rastlinami, kamenným morom a prevísajúcimi vrbami. Natierali drevený altánok a spájali paletové sedenie pre čas oddychu a výučby. Vykonávali sa terénne úpravy okolo ohniska a výkopové práce pri jazierku. Sadili sa zeleninové priesady a osádzali kvetinové črepníky na okná školskej budovy. Na záver všetkých aktivít čakal na každého zúčastneného chutný guláš. Podujatie významne prispelo k ďalšiemu rozvoju areálu v duchu environmentálnej a regionálnej výchovy.

Zábavné dopoludnie k MDD

Dňa 01.06.2017 zorganizovali členovia Žiackeho parlamentu pri ZŠ A.Sládkoviča Sliač v spolupráci s koordinátormi ŽP a žiakmi 6.B, 8.B triedy zábavné dopoludnie pre žiakov 1. stupňa.

Na školskom ihrisku pripravili 10 stanovišť s rôznymi disciplínami. Zapojil sa každý žiak 2. – 4.ročníka. Na začiatku dostal každý žiak hraciu kartu a po absolvovaní jednotlivých disciplín dostal pečiatku. V cieľi si kartičku vyfarbil a získal sladkú odmenu.

Vďaka výbornému počasiu, rozmanitosti disciplín a dobrej nálade si to všetci užili.

Mladá atlétka žne úspechy

Betka Garguláková z 5. B triedy dosiahla v poslednom období viacero športových úspechov, ktoré stoja za zmienku:

-1. miesto v súťaži družstiev na medzioblastnej atletickej súťaži dorastu, kde bola nominovaná za stredoslovenskú oblasť a prispela v behu k 3. miestu na 1500 m v osobnom rekorde (21.5.2017).

- dňa 20.5.2017 bola členkou a kapitánkou (ako najmladšia) družstva v 3-kovom volejbale, ktoré obsadilo 3. miesto v rámci Stredného Slovenska a postúpilo na MSR, ktoré sa budú konať 3.6.2017.

- dňa 18.5.2017 sa zúčastnila okresných majstrovstiev v kategórii staršie žiačky v atletike a obsadila 1. miesto v behu na 800 m v osobnom rekorde.

- dňa 13.5.2017 sa zúčastnila majstrovstiev kraja v kategórii staršie žiačky obsadila 2. miesto v behu na 2000 m v osobnom rekorde.

- dňa 11.5.2017 sa zúčastnila súťaže "Hľadáme nových olympionikov" v B. Bystrici, obsadila 2. miesto v behu na 600 m v osobnom rekorde a postúpila do celoštátneho finále.

Naša Betka je momentálne najlepšia vo svojom ročníku (2006) v SR v behu na 600 m a mala by byť nominovaná na reprezentáciu SR na medzištátnych pretekoch 26.6.2017 - 28.6.2017 v Poľsku.

Súkromie, prosím

Ako každý večer som si prechádzala Facebook. Vtom mi prišlo upozornenie: Romana vás označila na fotke. Rozklikla som to. Romana pridala fotku zo včerajšej párty v jednom klube, na ktorej sme boli spolu. Aj keď moja mama z toho nebola nadšená, pustila ma tam. Nepodobá sa jej to, ale bola som rada.

Nové upozornenie prebudilo moju zvedavosť: Filip vám poslal žiadosť. Poznám ho? Pozriem sa radšej na jeho profil. Ale ani podľa jeho fotiek som nevedela, kto to je. Ani spoločných priateľov sme nemali. Nakoniec som sa rozhodla, že jeho výzvu prijmem a odpíšem mu.

Ema: Ahoj, poznáme sa?

Filip: Ahoj, ty mňa asi nie, ale ja teba áno.

Ema: Odkiaľ ma poznáš?

Filip: Zo včerajšej párty... Nechceš sa niekedy stretnúť?

Ema: Ani ťa nepoznám... Nič o tebe neviem.

Filip: Mám 18 rokov a bývam neďaleko tvojho mesta.

Ema: Ja mám 17. Ako vieš, kde bývam?

Filip: Máš to predsa napísané na Facebooku.

Ema: Hahah, pravda.

Filip: Máme predsa prázdniny, tak čo keby sme sa stretli... zajtra o pol piatej v parku?

Ema: Tak teda dobre... Teraz už idem spať, tak dobrú.

Filip: Teším sa, dobrú.

Keď som sa pozrela na hodiny, bola jedna po polnoci. Úplne som stratila pojem o čase. Oči sa mi začali zatvárať a ja som bez problémov zaspala.

Zobudila som sa na rachot v kuchyni. Bolo pol jedenástej. Prespala som celé doobedie! Rodičia už sú dávno v práci. Išla som sa pozrieť, čo spôsobilo ten rachot. Okno bolo otvorené dokorán, určite to bol prievan. Žalúdok si začal nárokovať svoj prídel. Pred pár dňami som sa rozhodla zdravo stravovať.

Zobrala som teda kukuričné placky a natrela ich rybacou pomazánkou, ktorú som včera robila a nakrájala nejakú zeleninu. Kým som doraňajkovala, bolo dvanásť... Čo s načatým dňom? - húpala som. Vtedy mi doplo: Pánabeka, veď ja som úplne zabudla na dnešné stretko s tým neznámym chalanom. Ako sa to vlastne volá? Filip, jasné. Zrazu som mala naponáhlo.

V prvom rade sa hodím do sprchy. Utekala som do kúpeľne a rozhodla sa, že si dám radšej vaňu. Vo voňavých bublinkách som rozmýšľala o tom chalanovi. Veď ho ani nepoznám, ako mu môžem veriť? V tom bare boli všelijakí ľudia. No ale, už som sa rozhodla. Ležala som vo vani ešte dobrú chvíľu a v príjemnom polospanku si predstavovala dnešné stretnutie.

Vonku bolo dosť teplo, preto som sa rozhodla pre minišaty. Kým som si upravila účes a vyskúšala mamine maľovačky, bolo takmer štvrt' na päť. Schmatla som kabelku a vybehla z domu. Keď som sa blížila k parku, bolo

presne pol. Jastrila som očami okolo seba. Obďaleč som zbadala nejakého muža . Žeby on? Ale tento vyzerá skôr na tridsať ako na osemnásť... To asi nebude on. Nervózne som pobehovala po parku ďalších desať minút. Nikto neprišiel . Rozhodla som sa, že odídem . Posledný raz som hodila pohľad na park . No nikto tam nebol . Ani ten muž . Zvláštne, pred chvíľou som ho ešte videla.

Nuž čo. Dnes zo stretnutia nebude nič, pomyslela som si rezignovane a otočila som sa na cestu domov.

Šok! Stál rovno predou mnou!

Nie Filip. Ten chlap z parku. Premkol ma strach a rozum zavelil: Uteč!!! Aj som sa o to pokúsila, ale v opätkoch sa uteká dosť zle. Poľahky ma dobehol, schmatol a hodil do auta. Od hrôzy som nevládala vydať zo seba ani hlások. Zviazal mi ruky, aby som nemohla otvoriť dvere a zalepil mi ústa, aby som nemohla volať o pomoc . Začala som zúfalo plakať . Aj keď mi to nijako nepomohlo, nemohla som to zastaviť. Auto uhaňalo veľkou rýchlosťou a ja som vedela, že je zle...

Vážení diváci , práve ste dopozerali film, ktorý upozorňuje na riziká , aké so sebou prinášajú sociálne siete. Prostredie i postavy v tomto príbehu boli vymyslené, ale film bol natočený podľa skutočnej udalosti.

Odpútala som sa od obrazovky a bežala skontrolovať môj Facebook .

Na displeji mi svietili tri upozornenia. Nedočkavo som ich rozklikla. Romana ma zase pozývala na piatkovú párty, Miška poslala pár fotiek z oslavy svojich narodenín. A toto je kto?!

Čítala som: Peter vám poslal žiadosť... Chce sa stretnúť, ale ja ho vôbec nepoznám. Strach a zvedavosť sa vo mne bili ako dva tigre ... Napokon zvíťazil rozum. Spomenula som si na dievča z toho filmu. Jej oči si budem ešte dlho pamätať. Tú zmes absolútnej bezmocnosti a hrôzy....

Rozhodla som sa : Hneď zajtra poprosím kamoša , čo sa vyzná v počítačoch, aby mi zmenil nastavenie súkromia na Facebooku. Pre istotu.

Barbora Parobeková, 9.A

Vládca

Chcela by som byť vládcom. Je jedno čoho. Či triedy alebo mesta. Chcem proste niečo mať. S takýmito myšlienkami som vydržala tri týždne, až kým nám na dvere nezaklopali dvaja chlapi v čiernych oblekoch.

Išla som zavolať na maminu, no oni ma zastavili. Chceli hovoriť len so mnou. "Ste Viktória?", spýtal sa.

"Áno, prečo?"

"Máte 13 rokov?", skočil mi do reči. Tak som začala hrať jeho hru. Odpovedala som pravdivo, lebo som cítila, že keby som zaklamala odstrelí ma.

"Áno."

"Ste znamenie leva?"

"Áno.", bolo mi divné, že to o mne vedia.

"Je vaším snom nafarbiť si vlasy na modro?"

"Možno, ale čo chcete?"

"Tak ste to vy."

"Čože??"

"Podťte do auta.", rozkázal.

"NIE!", oponovala som.

"Vieme, že to nechápete, ale je to pre vaše dobro..."

Nazrela som dovnútra, či ma mamina príde zachrániť, ale nebola tam.

"Vaša matka vás už na tom mieste očakáva..."

Po dlhom rozhovore som súhlasila. Išli sme hrozne dlho. Prešli sme cez hranice. Zobudila som sa na to, že mi chlap hovorí:

"Vitajte v Egypte, madam!"

Čože? Môj mozog to nevedel spracovať. Viem, že to nie je dobré. Vystúpili sme a okolo mňa boli ľudia v zástupe z oboch strán v zlatých róbach. Začali sa mi klaňať. Čo sa to preboha deje?

Tí chlapi ma odviedli do nejakého paláca. Boli tam tigre, leopardy a obrovské pozlátené kreslo. V ňom sedela žena. Moja mama tam však nebola.

"Ahoj, dieťa ja som kráľovná Nefertiti, vitaj dcéra moja, tak dlho som ťa nevidela,..."

"Nie! To nie je možné! Kde som?"

"Upokoj sa,..."

Po ďalšom dlhom rozhovore som zistila, že som dcéra Nefertiti, faraónky, a že, moja mama bola náhradná a teraz si ma Nefertiti môže zobrať späť. Na dlhé rozmýšľanie nie je čas. Je to úplná hovadina. No po týždni keď ma všetci obsluhovali a klaňali sa mi, som si ako kráľovná pripadala. Nastal deň, keď som sa mohla vrátiť domov. Zo sebou som si zobrala 3 mačky, vychované, s krásnou srstou. Na miesto sme prišli až neskoro. Náš dom tam však nebol. Dokonca žiadny iný dom.

"Kde je môj dom?", spýtala som sa.

"Viete v Egypte ste nebola týždeň ale 100 rokov. Na tom mieste ide čas rýchlejšie.

"A moja rodina?"

"Pravdepodobne sú mŕtvi."

Zostala som stáť ako prikovaná. Všetko okolo mňa sa začalo rúcať. Ako piesok sa mi svet strácal pred očami.

Žeby som nikdy neexistovala ani ja?

Viktória Kokolusová, 7.B

Rozhovor v parku

A: Ja ti vravím , že jednorožce existujú.

B: Ako môžu existovať, keď sú to vymyslené tvory?!

A: No, šak normálne.

B: Ale ako normálne?

A: Normálno normálne. Ja neviem. Proste tu behajú.

B: Ako môže niečo behať, keď to neexistuje?

A: Šak pomocou svalov, ne?

B: Nie to myslím. Ako môže niečo neexistujúce vykonávať pohyb?!

A: Šak som ti vravel – na vine sú svaly!

B: Ale ono to nemá svaly, keď to neexistuje!

A: Tak to si ešte nevidel skutočného jednorožca...

B: Máš pravdu, nevidel...

A: Tak vidíš. Nevidíš, nevieš.

B: Nevidel som ho, lebo neexi...

A: Ale on existuje! Celé stáda existujú!. Behajú medzi nami, správajú sa ako obyčajné kone, čarujú a v zemi ostávajú zlaté trblietavé stopy po ich kopytách!

Aha! Tam za tebou jeden je.!

B: Ako môže jesť , keď nie je skutočný?

A: Ale on neje, on tam je! Proste stojí. Chápeš - byť. Jestvovať.

B: On tam nie je!!

A: Slepý si?! Šak tam oné, jak sa to vraví?

B: Čo?

A: No proste, keď tam behá, ale tak inak. Konsky.

B: Myslíš cval?

A: Jop, to. Dík. No proste tam vykonáva cval.

B: Cvála.

A: Čo?

B: Nie vykonáva cval, ale cvála.

A: To je fuk.

B: To nie je fuk. A prestaň sa správať ako malé decko. Máš 21 rokov! Tak sa spamätaj a správaj sa ako normálny dospelý chlap!

A: Nekrič na mňa! A... a.... a ony existujú, aby si vedel!

B. /Uprie pohľad za A/: Pánabeka!!!

A: Čo je zas? Čo vreštíš?

B : /Radostne / :Šak ty si mi neklamal !!!! Ony naozaj existujú! Bože, tie sú krásne!!!

A : /Zhovievavo/: Šak netrep! Ja som si fakt z teba len uťahoval. Samozrejme , že neexistujú.

B: Ale ony existujú. Tam – za tebou jeden je. Pozri sa!!

A: /Obzrie sa/: Preboha !!! /Pre seba/: Tak kto je tu vlastne z nás dvoch normálny? !

P.s.: Dialóg vypočutý v parku neďaleko Ústavu duševného zdravia v meste N.

Milena Mázorová , 9. ročník

Prázdniny

Hurá, hurá - prázdniny,
čas túžený, jediný...

Júl k nám kráča bosý,
deťom šťastie nosí,
vôňu tráv a leta.

Dovolenka, slnko, pláž,
zážitky si dobre stráž!

Ráno vstávať nemusíme.
Na vankúš si položíme
prázdninový snár.

Voľno – to je dar.
Dobre si ho vychutnáme,
až kým jeseň zazvoní
na plodoch nežných jabloní.

Simona Kostúrová, 7.B

Leto voňavé

Klop-klop...klopú prázdniny!

Konečne nás zdraví leto.

Lieta, šantí celým svetom.

Kľúčom šťastia otvorí

dovolenky, tábory.

Hurá – každé dieťa volá!

Skončila na chvíľu škola,

odložíme povinnosti,

učebnice, zošity.

Poslušne aj stíchne budík

v detskej izbe ukrytý.

Poletíme s tónmi piesne,

s kvapkou dažďa voňavou

a zážitky si utkáme

v prúde času,

s hviezdičkami nad hlavou.

Magdaléna Krnáčová, 7.B

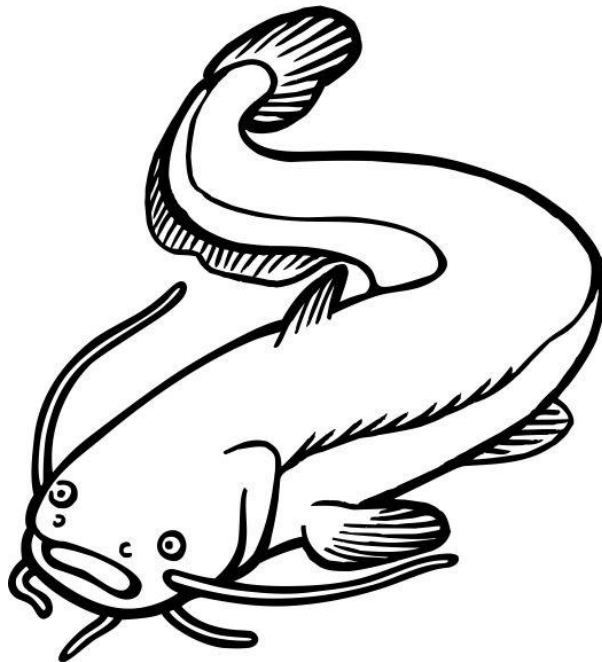
Letný sumec

Jedného krásneho letného dňa sme sa s ocinom a ujkom Mirom rozhodli, že pôjdeme na ryby na rieku Ipeľ. V sobotu sme sa pobalili a na ďalší deň sme išli. Zobrali sme zo Zvolena uja Mira a veselo sme uháňali cez rôzne mestá ako Zvolen, Žiar nad Hronom a... viac si nepamätám, pretože som zaspal. Keď sme dorazili na miesto, vybalili sme sa, zložili čln zo strechy auta, dofúkali a už som sa nevedel dočkať na prvú cestu po vode. Najprv sme sa išli trochu previezť, aby sme našli dobré miesto. Ja som si zobral udicu s plavákom, vedro na ryby, krmivo aj pár náhradných háčikov s plavákom. Asi po desiatich minútach proti prúdu som si naviazal udicu a nachytil pár červenoočiek, jalcov, lieňov a malých kapríkov, ktoré som pustil, lebo nemali mieru. To je presne určená dĺžka, ktorú musí ryba mať, aby ju rybár mohol zobrať, alebo ďalej použiť. Nachytané rybky som zobral k stanu. Ocino ich vytriedil na veľké a malé. Malé sme samozrejme pustili a veľké sme odložili, aby sme ich večer mohli nahodiť na háčik na sumca alebo šťuku, či ostrieža alebo zubáča. Zo začiatku som sa strašne nudil, a tak som si previazal udicu, aby bola na sto percent pripravená na lov. Podvečer som sa vybral prvý k prítoku Ipľa a chytal som s ujom Rastom ryby. A vtedy to prišlo. Môj prvý ulovený sumec. Mal síce len 40 centimetrov, ale tá radosť bola neopísateľná. Veď bol prvý a mne sa zdal oveľa väčší, ako mi ukazoval centimeter. Myslel som si, že je super rybačka s parádnym úlovkom za mnou, no nebolo to tak. Naviazali sme udice na sumce a moju sme zaviezli na člne ku takej ošumelej starej vrbe. Prvý deň tam nebolo nič, ale nestrácal som nádej, lebo sme tam mali byť ešte dva dni. Druhú noc som išiel znovu na rybky a znovu úspech. Chytil som tentoraz väčšieho sumca, ale stále bol malý, lebo nemal mieru, a tak som ho musel a aj chcel pustiť. Veď keď dorastie bude to oveľa väčší úlovok ako teraz. Vybral som sa teda k stanu. Tam ma už čakalo výborné pečené kurča na ohni. Najedli sme sa a zase sme zaviezli udicu na sumca. Prešiel deň, prišla noc. Bolo asi pol dvanástej a vtom to prišlo. Udica sa začala triasť. Celú ju mykalo, pískač pískal, ako keby nás volal: „Rýchlo podťte sem!“ Rozbehol som sa. Hlavou sa mi hnali rôzne myšlienky.. že by to bol ten správny úlovok? Čo ak ho nevytiahnem? Odtrhne sa? Kto vie, čo to je? Na to, aby som to zistil, ostávalo len jediné. Správne chytiť udicu, zatrhnúť, ťahať a dúfať, že ryba, udica i silon vydržia. Ťahal som, ťahal, no ryba ťahala tiež. Ťahala ma až k zrázu pri vode, no ja som sa

nedal. Na pomoc mi pribehol Miro, chytil ma za pás a pomohol mi s tou bojovnicou. Nakoniec som ju vytiahol. Nemohol som vydržať, a tak som skočil k nej do vody. Až potom som si uvedomil, aký to bol hlúpy nápad, keďže som nevedel, aká je ryba veľká. Ale v tej chvíli to bol najlepší nápad, aký som v hlave mal. Spoločnými silami sme ho museli vybrať.. ja z vody, chlapi z brehu. Bol veľmi ťažký. V tej vode mal silu ako auto. Keď som ho vytiahol, museli sme ho premerať, no metrový meter nám bol krátky. Sumec meral 1, 54 metra. Od šťastia z takého veľkého úlovku som nemohol dlho ani zaspať.

Hneď ráno po prebudení som sa pre istotu spýtal ocina, či sa mi to náhodou nesnivalo. Zistil som, že nie. „, To naozaj!“ zvýskol som. Až vtedy som si uvedomil, že sme sem prišli kvôli sumcovi a aj sme to dokázali. Chytili sme ho. Samozrejme sme urobili niekoľko záberov na pamiatku a šťastný ako pes som sa s úsmevom na tvári vracal domov. Bol to krásny zážitok, ktorý si s radosťou kedykoľvek zopakujem.. Len či taký sumec znovu skočí na môj háčik, neviem. Ved' uvidíme....

Šimon Šupa, 7.B

AHOJTE, všetci !

Počujete tie kroky? Alebo ešte nie? Viete, že... Aha, tak asi ste nepočuli, že niečo sa blíži. A prichádza to míľovými krokmi. **No,...predsa prázdniny!!!** Klopú na dvere a chcú, aby ste na niečo dôležité nezabudli. Predsa mali by ste presvedčiť svojich učiteľov o svojich vedomostiach, aby vám napísali známky podľa vašich predstáv. **A potom už hurá na prázdniny.** Tešíte sa? No, kto by sa netešil. Tak nech sú podľa vašich predstáv, oddýchnite si, načerpajte sily, verte, to robí divy! Aby budúci školský rok vás vítal dobre naladených a nemuseli ste dostávať poznámky. Čo vravíte na tieto?

- Žiak pravidelne chodí do školy nepravidelne!
- Chrápал na hodine tak hlasno, že nebolo počuť zvonenie!
- Žiačka prišla do školy iba s malým ruksačikom zmaľovaná ako májový plagát.
- Bez vyvolania padá zo stoličky!
- Počas písomky vnucuje spolužiacke správne odpovede!
- Vedomosti Vašej dcéry sa rovnajú nule.
- Pre postup do vyššieho ročníka je potrebné, aby ich minimálne zdvojnásobila!
- Na hodine dejepisu schválne uvádza iné dátumy!
- Váš syn rozbil okno a vyhováral sa, že nemohol dýchať!
- Žiak nebol na hodine, lebo čakal na WC, kým mu niekto prinesie toaletný papier!
- Vysmieva sa ostatným spolužiakom, že nevedia povedať škaredé slovo a ak ho povedia, hneď to uteká žalovať do riaditeľne!

Hádanka KEMP

Otázky:

1. Koľko turistov býva v kempе?
2. Prišli dnes alebo dávnejšie?
3. Ako sa sem dostali?
4. Sú v odľahlom lese alebo blízko obývanej oblasti?
5. Odkiaľ fúka vietor – zo severu alebo z juhu?
6. Čo je to za dennú dobu?
7. Kam sa stratil Alex?
8. Kto mal včera službu?

Iq test na dovolenku

1. Aké je hlavné mesto Macedónska?

- a) Sofia
- b) Atény
- c) Skopje
- d) Podgorica

2. Ktorý ostrov je pomenovaný po sviatku kedy máme vianočný stromček?

- a) Veľkonočný ostrov
- b) Kiritimati
- c) Cyprus
- d) Surtsey

3. Ktorá socha sa nachádza v hlavnom meste Brazílie?

- a) Ježiša Krista Vykupiteľa
- b) Ježiša Vykupiteľa
- c) Kapitána Heckleya
- d) Ani jedna možnosť nie je správna

4. Ako sa volá zvláštny vták, ktorý žije na Novom Zélande?

- a) Kivi
- b) Volavka vlčia
- c) Vrabec austrálsky
- d) Anhima

5. Ktoré z týchto názvov je po nemecky jazero Balaton?

- a) Karersee
- b) Plattensee
- c) Balötan
- d) Zigersplund

6. Ktorý štát je rozlohou 126. najväčší štát?

- a) Jamajka
- b) Portugalsko
- c) Slovensko
- d) Spojené Arabské Emiráty

Určite si užite dovolenku v mestách štátoch či destináciách, ktoré som spomenul v správnych odpovediach či už v otázkach a užite si hlavne leto veď nás čaká za dverami.

Správne odpovede:

5)- b, 2)-b , 6)-c , 4)-a , 3)-d , 1)-c